

Besvarelse

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Fremskridtspartiet har stillet forespørgsel om, hvilke konkrete initiativer regeringen vil tage for at afslutte den meget omtalte sag om »Ask« og »Urd«. Fremskridtspartiet fremhæver to forhold: Bernsteinrapporten, herunder sagen om »Ask« og »Urd«, og sagen om, hvad Fremskridtspartiet tillader sig at kalde momsfusk.

Hvad angår forholdene omkring »Ask« og »Urd«, viste Bernsteinudvalgets redegørelse, at forløbet med salget af færgerne »Peder Paars« og »Niels Klim« og indchartringen af de nye færger til ruten mellem Århus og Kalundborg var præget af, som det hed, usikkerhed, fejl, ufyldstørende oplysninger og manglende professionalisme, allerede da »Peder Paars« og »Niels Klim« indgik i den daværende regerings beslutning om massive besparelser på DSB's område i 1990. Salget af færgerne blev derfor gennemført uanset DSB's forslag til alternative løsninger, herunder en rokade af færgerne, således at de skulle bytte plads med færger fra Storebæltsoverfarten.

Den daværende regering tillagde den umiddelbare likviditetsvirkning af færgesalget på finansloven særlig og selvstændig værdi og mente åbenbart, at kun salget af DSB's færger kunne opfylde dette krav til finansloven. Resultatet blev et andet, som vi alle kan se i dag.

Der er i DSB blevet taget konsekvenser af det uheldige forløb. Der blev i 1991 gennemført organisationsændringer i DSB's rederi, og der er siden gennemført ændringer i DSB's ledelse og organisation.

I forbindelse med offentliggørelsen af Bernsteinudvalgets betænkning oplyste jeg, at efter min opfattelse forelå der ikke grundlag for at søge at gøre et eventuelt ansvar gældende over for enkeltpersoner i DSB. Statsrevisorerne tilkendegav imidlertid i deres bemærkning af 25. maj 1994, at de forventede, at de nødvendige konsekvenser blev draget med hensyn til ansvar for den kritisable og ukvalificerede forvaltning i DSB.

På dette grundlag anmodede jeg i maj 1994 DSB's administrerende direktør om at foretage en undersøgelse af spørgsmålet om ansvarsplacering. Undersøgelsen blev foretaget af Kammeradvokaten, som konkluderede, at der ikke var fundet grundlag for at iværksætte undersøgelser mod bestemte ansatte i DSB. Undersøgelserne blev med breve af 29. august

1994 fremsendt til Trafikudvalget og statsrevisorerne, hvori jeg samtidig oplyste, at jeg herefter ikke fandt anledning til at foretage videre i sagen.

Efterfølgende kritiserede statsrevisorerne Kammeradvokatens undersøgelse for at bero, som det hed, på et ufuldstændigt grundlag, og statsrevisorerne efterlyste fortsat en placering af det administrative og eventuelt politiske ansvar.

På denne baggrund tog jeg initiativ til, at en supplerende undersøgelse om ansvarsplacering i sagen om »Ask« og »Urd« skulle gennemføres. Advokat Lars Svenning Andersen påtog sig opgaven, som ifølge kommissoriet bestod i at foretage en supplerende undersøgelse og vurdering af de rejste kritikpunkter af DSB's forvaltning i sagen om »Ask« og »Urd«. Undersøgelsen skulle bygge på det foreliggende skriftlige materiale, herunder statsrevisorernes beretninger, Bernsteinudvalgets betænkning og det materiale, der lå til grund herfor.

Advokat Lars Svenning Andersen leverede i slutningen af marts sin omfattende og grundige redegørelse. Konklusionen i undersøgelsen var, at Lars Svenning Andersen ikke kunne anbefale, at der rejstes tjenestemandssager over for personer i DSB, der var omfattet af undersøgelsen.

Hvad angår spørgsmålet om erstatningsansvar, finder advokat Lars Svenning Andersen heller ikke grundlag for at anbefale, at der gøres et sådant ansvar gældende over for nogen af de af undersøgelsen omfattede personer.

Jeg sendte den 4. april 1995 undersøgelsen til orientering for statsrevisorerne og Folketingets Trafikudvalg, samtidig med at jeg redegjorde for, hvilke beslutninger undersøgelsens konklusion gav mig anledning til at træffe, idet jeg samtidig oplyste, at jeg på det grundlag ikke agtede at foretage mig yderligere.

I konklusionerne fra de allerede gennemførte undersøgelser har jeg således ikke fundet grundlag for at ændre min tidligere trufne beslutning om i relation til sagen om »Ask« og »Urd« ikke at foretage mig yderligere over for personer i DSB.

Hvad angår det eventuelle politiske ansvar, er det ikke min opgave at placere det; det er op til Folketinget. Men efter min opfattelse må et politisk ansvar for sagen hvile på den daværende finansminister og trafikminister.

Fremskridtspartiet omtaler i sin forespørgsel også »momsfusk«, som det hedder. Jeg antager, at der her tænkes på sagen om fejlen i DSB's momsberægning, som vel at mærke ikke drejede